

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka peti vrsta 14 vln. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravištvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Izraz simpatij Ivanu Hribarju.

Gorica, 24. avgusta. Nobene sile in nobeni viharji ne premagajo velikega slovenskega naroda. Vaše slavno ime bo v bodočnosti bodrilo belo Ljubljano in ves slovenski narod. Živel Ivan Hribar! — Georgij Pejev, poslanec Andrej Gabršček.

Vidensky Dennik o Hribarjevi nepotrditvi.

Dunaj, 24. avgusta. Današnji Vidensky Dennik priobčuje uvodnik o nepotrditvi poslanca Ivana Hribarja za ljubljanskega župana. V članku se pravi med drugim: Vsebinske novice v »Fremdenblattu«, ki je gotovo insperirana od ministrstva, kaže na to, da Hribar ni bil potrjen: 1. ker je neoslavist, 2. ker je bil župan v Ljubljani takrat, ko so se prigodile protinemske demonstracije, 3. ker je bil eden izmed voditeljev — obstrukcije. — List nato najostreje obsodja vladin čin, ter vehementno napada Bienenrthovo vlado.

Dobro premišljena provokacija.

Dunaj, 24. avgusta. »Dělnické Listy« priobčujejo o Hribarjevi nepotrditvi članek, v katerem imenujejo nepotrditve dobro premišljeno provokacijo Slovencev s strani vlade, da bi jih tirala v dejanja, ki bi bila naperjena proti parlamentu. — »Dělnické Listy« konstatujejo, da se vladi ni posrečilo Ljubljane zapeljati k neprevidnim dejanjem, kar pomeni za Bienenrthovo vlado velikansko razočaranje zlasti zategadelj, ker je bilo vse sistematično pripravljeno za to, da se čim najbolj razburi ljubljansko prebivalstvo.

Simpatije čeških narodnih socijalecev.

Praga, 24. avgusta. »České Slovo« priobčuje članek, v katerem goručno protestuje proti razpustitvi Narodne delavske organizacije v Ljubljani in izraža najiskrenejše simpatije vsega narodno mislečega češkega občinstva poslancu Ivanu Hribarju.

Minister dr. Milovanović o avstrijsko - srbski trgovinski pogodbi.

Berolin, 24. avgusta. Srbski minister zunanjih del dr. Milovanović se je o avstrijsko - srbski trgovinski pogodbi izrazil, da je dobra ne toliko v trgovinskem oziru, kakor predvsem v političnem. Trgovinska pogodba je namreč napravila konec politični napetosti med obema sosednjima državama.

Češki klerikaleci se ne udeležijo katoliškega shoda.

Praga, 24. avgusta. »Narodni Politika« poroča, da so češki klerikaleci odklonili svojo udeležbo na katoliškem shodu v Inomostu. Katoliškega shoda se udeležijo samo plemstvo in visoka duhovščina.

Prestolonaslednik in baron Bienenrth.

Dunaj, 24. avgusta. Prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand se iz Inomosta obiskal v Iglsu ministrskega predsednika barona Bienenrth.

tha. Ta poset se smatra kot izraz največjega zaupanja do ministrskega predsednika v najvišjih krogih.

Zmaga v Celju.

Celje, 24. avgusta. Slovenci so zmagali tudi v I. razredu. V tem razredu je volilo 25 volilcev. Izmed teh jih je glasovalo za slovenske kandidate 13, za nemške pa 12. Slovenci so torej zmagali z enim glasom večine. Občina okolica celjska ostane torej tudi v bodoče slovenska, kljub temu nemškemu naskoku. Nemški naval je bil sijajno odbiti in nadejati se je, da je bil to zadnji nemškurski naskok na slovensko postojanko pred vrati Celja. Navdušenje na slovenski strani vsled zmage je velikansko. Nemci so silno poparjeni, ker so žrtvovali za volitve silne tisočake, a brezuspešno.

Kolera.

Rim, 24. avgusta. V zadnjih 24 urah je v južni Italiji na kolero obbolelo 31 oseb, 25 pa umrlo.

Trst, 24. avgusta. Uradno se razglša, da so vse vesti domačih in inozemskih listov o slučajih kolere v Trstu neresnične. Dogodil se ni niti en slučaj bolezni, ki bi bila le od daleč podobna kolero.

Lvov, 24. avgusta. Na rusko-avstrijski meji se vrše obsežne priprave, da se zabrani prestop kolere na avstrijsko ozemlje.

Kladno, 24. avgusta. Policija je dobila obvestilo, da pride semkaj neki Filipov iz nekega ruskega mesta, kjer razsaja kolera. Ko je mož na kolodvoru izstopil, ga je preiskala zdravstvena komisija, ki pa ni mogla na njem konstatirati nobenih znakov bolezni. Filipov ostane 5 dni pod zdravniškim nadzorom.

Obsojena mlekarja.

Trst, 24. avgusta. Tvrdba »Trifolium«, katere lastnik je Jernej Quarantotto, je bila v sedmih slučajih obtožena, da je prodajala pokvarjeno mleko. Pri obravnavi se ji je to tudi dokazalo, zato je bila obsojena na globo 600 K. Tvrdba »Trifolium« ima zvezo z različnimi mlekarnami na Kranjskem.

Zurnalist z revolverjem.

Dunaj, 24. avgusta. Včeraj se je tukaj končal proces proti uredniku Fölschlu, ki je uganjal v svojem listu revolversko politiko, to je izsiljeval denar od zavodov in posamičnih oseb s pretinjami, da jih sicer napade v svojem listu. V procesu je igrala veliko vlogo takozvana Gessmannova banka, ki se sicer imenuje banka za stavbni kredit. Vloga te banke, katere ravnatelj je Gessmannov sin, je bila v procesu nad vse ključna. Fölschel je bil obsojen radi izsiljevanja v osemmesečno težko ječo.

Vladarji na Cetinju.

Cetinje, 24. avgusta. Včeraj zvečer je obiskal italijanski kralj Viktor Emanuel bolgarskega kralja Ferdinanda. Kralj Ferdinand je danes sprejel diplomatski zbor.

Belgijski kralj ne gre v Sofijo.

Berolin, 24. avgusta. Belgijski kralj Albert je odpovedal svoj poset v Sofiji. Kaj je vzrok tej odpovedi, se ne ve.

Carska dvojica na Hesenskem.

Darmstadt, 24. avgusta. Po poročilih z merodajnega mesta prispe semkaj car Nikolaj s carico prihodnji teden.

Revolucija na Portugalskem.

Lisabona, 24. avgusta. V mestu je proglašeno obsedno stanje. Vojaštvo je zasedlo vse ulice, v pristanišču so vojne ladje pripravljene na boj. Klerikaleci nameravajo proglašiti za diktatorja zopet Frankota. Z vladne strani skušajo stvar utajiti.

Ministrska kriza na Srbskem.

Belgrad, 24. avgusta. Ministrski predsednik Nikola Pašić se je nedavno vrnil semkaj iz inozemstva. Govori se, da izbruhne v kratkem ministrska kriza. Sedanje ministstvo odstopi in napravi prostor novemu, ki bo sestavljeno iz samih starih radikalcev. Ta kabinet sestavi Protić. Novo ministstvo bo razpustilo narodno skupščino in razpisalo nove volitve.

Volitve na Grškem.

Pariz, 24. avgusta. Izid volitev v grško narodno skupščino vzbuja tu bojazn, da se je v bližnji bodočnosti nadejati konfliktov med Turčijo in Grško, ker je zmagala nova ljudska stranka, ki ima skrajno radikalno državnoopraven program.

Spor med socijalnimi demokrati v Nemčiji.

Berolin, 24. avgusta. Socijalno-demokratsko društvo v Eberfeldu je sklenilo, da bo na splošnem socijalno - demokratskem kongresu v Devinu predlagalo, da se iz stranke izključijo badenski socijalni demokrati. S tem je postal spor v nemškem socijalno - demokratskem taboru latenten.

Grška in Turčija.

Carigrad, 24. avgusta. Grški poslanik je zahteval od turške vlade 20 milijonov odškodnine za škodo, povzročeno grškim trgovcem vsled turškega bojkota. Turška vlada je to zahtevo odbila.

Poljaki za rusko-poljsko spravo.

R. — Petrograd, 24. avgusta. »Dziennik Peterburski« priobčuje članek poljskega poslanca v ruski gosudarstveni dumi, Aleksandra Babianskega, članek, ki je velike politične važnosti. Babianski pravi med drugim: »Kdo pojmuje, kako strašno in neizprosno borbo za vsako ped rodno zemljo, za vsako besedo govorice materinske vodita na zahodu poljski in češki narod? Poljaki in Čehi na severu, a Slovenci na jugu so ne v besedah, marveč v dejanjih predstraža slovanstva, zato so duševne pridobitve le-teh neprecenljivega pomena za ruski narod, ki tekle borbe ni navajen. Po mojem prepri-

čanju čakajo Rusijo v nedaleki bodočnosti velika presencenja, toda le-ta ne bodo strašna, ako bo Rusija skrbela za to, da se bodo vsi njeni državljani zavedali, da branijo svoje interese, svoje pravice do življenja, ako se bore za Rusijo... Triletno moje delovanje v gosudarstveni dumi me je prepričalo, da si realni interesi ruskega in poljskega naroda ne nasprotujejo, marveč se protistransko izpopolnjujejo. Zato z globokim prepričanjem odkrito izjavljam, da pride v najbližji bodočnosti do bratskega sporazumljenja med Rusijo in Poljsko.«

Za prvenstvo med Slovani.

Brno, 24. avgusta. Ruski publicist Menšikov je priobčil v petrogradskem »Novem Vremenu« članek o rusko-japonski pogodbi. V tem članku je pisal med drugim, da ima Rusija odslej samo še enega sovražnika — to je Avstrijo, ki se že tudi pripravlja na boj. Ta boj se bo vodil za vodstvo med slovanskimi narodi. Tukajšnje »Lidove Noviny« reagirajo na ta članek in zavračajo energično izvajanja Menšikova.

Napovedan konkurz.

Dunaj, 24. avgusta. Tvrdba »Österreichische Reviergesellschaft« in Ludvik Münz je prijavila konkurz, ker so se razbila pogajanja z vlado.

Avstrijski vohuni na Ruskem, ruski v Galiciji.

R. — Petrograd, 24. avgusta. V Radziwillowu so zaprli avstrijskega vohuna Dubasa in ga prepeljali v Kijev. To je v kratkem času že tretji slučaj da so prišli v južni Rusiji avstrijskega vohuna.

R. — Lvov, 24. avgusta. V Barszczovicah so orožniki prijeli agromoma Josipa Pochowskega, ki je na sumu, da je ruski vohun. Našli so pri njem načrte iz lvovske oolkeice in načrte raznih železniških prog v Galiciji.

Nesreča v gorah.

R. — Lvov, 24. avgusta. V Tatrah na gori Rysy sta se ponesrečila slušatelj tehnike Alojzij Karlik in pravnik Vlastimil Vonaček, oba iz Prage. Vračala sta se od Morskega Oka, plezala po snegu in padla preko 400 metrov visoke stene. Oba sta bila takoj mrtva. Mrtvi trupli so prenesli v Zakopane. To je tekom enega meseca že tretja nesreča, ki se je prigodila v Tatrah.

Gozdni požar v Montani.

London, 24. avgusta. Po poročilih iz New Yorka, je pri gozdnem požaru v Montani poginilo 180 oseb, 300 pa se jih še pogreša. Govori se, da je v gozdu zgorel tudi cel osebni vlak.

Bojkot mesarjev proti odjemalcem.

Karwin, 24. avgusta. Tukajšnji mesarji so napovedali bojkot svojim odjemalcem in so zaprli svoje mesnice.

Gonja proti dr. Tavčarju.

Da spozna občinstvo v polni meri sramotno početje tistih ljudi, ki nimajo poguma stopiti na svetlo, marveč mečejo izza plota »Učiteljske tiskarne« smradljive bombe in skušajo provzročiti razdor, naj posežemo nekoliko nazaj.

Po deželnozborskih volitvah leta 1895., ko se je narodno - napredna stranka kot taka konstituirala in se je vedelo, da odstopi takratni župan, se je stranka seveda bavila tudi z vprašanjem, kdo naj postane župan.

Takrat je stranka soglasno določila dr. Tavčarja kot kandidata za župansko mesto. Če bi bil dr. Tavčar hotel postati župan, bi bil to lahko postal že takrat, torej že pred 15 leti.

Toda dr. Tavčarju ni bilo ne takrat, kakor mu ni danes za nobene časti, marveč vedno le za stvar. Nikoli se ni potegoval za časti, nego je vsako mesto prevzel le zaradi tega, ker ga je stranka potrebovala na tem ali onem mestu in se je žrtvoval za stranko celo tako, da je šest let odlično zastopal Ljubljano v državnem zboru, dasi je vsled tega imel ogromno materialno škodo.

Torej že pred 15 leti bi bil dr. Tavčar lahko postal župan. Ali naredil je prostovoljno prostor svojemu prijatelju in somišljeniku Hribarju, ker je poznal njegov administrativni talent in njegovo energijo. Dr. Tavčar je napravil Hribarja za župana ljubljanskega in ga je vsa ta dolga leta pri njegovem županskem delu zvesto in neutrudno podpiral.

Se ve! Ko je stranka določila Hribarja za župana, tedaj je principijelno sklenila, da naj postane vsaka tri leta, torej po preteku ene funkcijske dobe županske, kdo drugi župan. Ta sklep je bil storjen, a ravno dr. Tavčar je bil tisti, ki je pozneje vsa leta skrbel, da je ta sklep ostal samo na papirju in zapadel porabi, ker je hotel Hribarja ohraniti na županskem mestu, saj pozna kakor nihče drugi Hribarjevo zmožnost in njegovo delavnost. Od l. 1895. je imel torej dr. Tavčar v smislu zgoraj omenjenega sklepa stranke že petkrat priložnost, postati župan, a vedno je zastopal stališče, da je samo ob sebi umevno, da se mora Hribarjeva moč ohraniti mestni občini.

In spričo takim dejstvom se upajo za platom »Učiteljske tiskarne« skrivajoči se elementi obmetavati dr. Tavčarja s takimi obdolžitvami in izmišljotinami, kakor smo jih sedaj doživeli. Ali naj stranka to trpi? Ne, tega ne sme in ne bo, če hoče sploh biti stranka.

Klerikalna humberg.

»Slovenec« je pisal v ponedeljek z ozirom na nepotrđitev poslance Ivana Hribarja za ljubljanskega župana med drugim tudi to-le: »Kakor hitro so se oglašali dvomi o županovi potrđitvi, je S. L. S. po svojem političnem reprezentantu z največjim poudarkom protestirala na najmerodajnejših mestih zoper nepotrđitev Ivana Hribarja ljubljanskim županom. Vlada je torej potrđitev odrekla kljub temu, da ste obe narodni stranki zahtevale odločno potrđitev. Ne dvomimo, da bo S. L. S. v deželnem zboru zahtevala od zastopnika vlade pojasnil, zakaj da vlada ni predlagala potrđitve župana, ki je bil popreje nič manj kot trikrat potrjen kot župan. Od tozadavnih pojasnil, tako se nam potrjuje, bo odvisno nadaljnjo postopanje večine deželnega zbora.« — Ko smo čitali ta, kakor se kaže, oficijalni komunike klerikalne stranke, nismo mogli verjeti svojim očem, da se klerikalci držejo tako brezstidno in nesramno lagati, ko je vendar že vsakemu političnemu otroku znano, da je župan Ivan Hribar padel kot žrtve klerikalne stranke. Nepotrđitev župana Hribarja je bila cena, s katero je vlada odkupila klerikalno obstrukcijo v parlamentu. Res je sicer, da je dr. Šusteršič na Dunaju lazil okrog Hribarja ter se hlinil, da se je njegova stranka pri vladi brezpogojno zavzela za Hribarjevo potrđitev. Toda vse to je bila sama hinavščina, zakaj istočasno je hodil dr. Šusteršič v Ljubljani k baronu Schwarzu ter ga rotil in pestil, naj vlada ne predloži Hribarjeve izvolitve vladarju v potrjenje. To ve vsa Ljubljana, saj so klerikalci takoj po Hribarjevi izvolitvi za župana meseca maja na vsa usta razglašali, da ima dr. Šusteršič že v žepu od vlade obljubo, da Hribar ne bo več ljubljanski župan. To je dejstvo, ki ga ne more utajiti nobeden klerikalni oficijalni komunike, to tem bolj, ker se natanko ve, da je dr. Šusteršič naravnost obljubil podporo svoje stranke baronu Schwarzu za slučaj, da Hribar ne bo potrjen. In da je klerikalna stranka to svojo obljubo tudi izpolnila, ni dvomiti, saj so klerikalci inscenirali na predvečer cesarjevega rojstnega dne demonstracije, ki so bile gotovim krogom tako zelo po volji. In vzpričo teh notoričnih dejstev si sedaj klerikalci še drznejo zatrjevati, da so se zavzemali za potrđitev župana Hribarja. Brezstidna in brezdušna svojati!

Svarilo in pozor našim somišljenikom!

Pišejo nam: Gospod drž. poslanec Ivan Hribar dobro pozna naše tužne razmere kar se tiče narodnega slovenskega položaja in je radi tega izrazil svoje mnenje nasproti svo-

jim someščanom, da se bode najbrže v teh dneh od gotove strani prevodilale! Mi opozarjamo s tem svoje somišljenike in odkritostne politične pristaše, da se varujejo v kavarnah in gostilnah pred vsakršnimi političnimi izjavami ter se vzdržijo vsakih osebnih opask radi nastale politične situacije — ker slišijo semtertje tudi neme stene. Mislimo, da nas razume vsakdo!

»Revolucija, republika«.

Snoči se je oglašil v našem uredništvu preprost mož iz Radovljice, ki je nam povedal to-le zgodbi: Da imamo v Radovljici v zadnjem času konjenike, vam bo znano. V nedeljo sem vstal precej zgodaj in v nemalo začudenje opazil, da se konjeniki pripravljajo na odhod, dasi se je preje reklo, da nas ne zapuste tako skoro. Stopil sem k prvemu vojaku in ga vprašal, kam da odhajajo in če ne pridejo več v Radovljico. »O ne«, se je glasil odgovor, »pridemo še nazaj, gremo samo v Ljubljano. Oficirji pravijo, da je tam izbruhnil »revolucion« in da nameravajo napraviti Ljubljancani — republiko«. Da je ta odgovor preprostega moža razburil, se razume samo ob sebi. Včeraj je možakarja gnala radovednost v Ljubljano, da vidi na svoje oči »rebeljon« in »republiko«. Seveda je mož prav debelo gledal, ko je stopal po mestnih ulicah, pa ni bilo ne duha ne sluha o — »revolucionu«.

Se to!

Včeraj ves ljubi dragi dan je bil cesarjev spomeinik na Slovenskem trgu zastražen. Stražil ga je viadni koncipist Bicek v uniformi in četa detektivov. Človeku, ki ima v glavi možgane in ki pozna Slovence in slovenski narod, ki je bil vselej celo v najtežjih časih lojalni in patriotičen do mozga, dokaz tega neštivilne bitke, v katerih so slovenski sinovi prelivali svojo srčno kri za cesarja in državo, zastaja pamet, ko vidi, da se sedaj hoče naslikati to naše dobro ljudstvo za ilojalno in nepatrijotsko! Pikre besede nam silijo v pero, toda ostajamo mirni, ker nečemo služiti gotovim namenom.

Uboga električna luč, že ta je nevarna!

V Šešarkovem oknu v Šešarkovi ulici je izložen »Slovenski Narod«. Da ga morejo ljudje čitati tudi zvečer, gori v oknu par električnih žarnic. In te električne žarnice so že tudi nevarne miru in pokoju, po katerem paragrafu, tega mi ne vemo, to vedo samo modrijani v palači na Bleiweisovi cesti. Snoči ob pol 9. je namreč prišel v Šešarkovo trafiko vladni organ, ki je v imenu postave zaukazal, naj nemudoma ugasnejo v oknu električne luči, češ da so električne luči javnemu tairu

nevarne, ker se zbira pred oknom preveč ljudi, ki bero »Slovenski Narod«, branje in zbiranje ljudi pa je opasno, ker bi ti ljudje seveda pod vtiskom čtiva lahko prišli na hudobno misel — demonstrirati. Ne rečemo drugega, kakor to: bog daj norem pamet! Sicer pa stavimo ponižno vprašanje: Ali je zabranjeno čitati v Kopitarjevi ulici tudi »Slovenca«?

»Izdihnem, izdihniti«.

Res čudni časi so nastopili: že besedica »izdihniti« je postala nevarna menda obstoju države. Na nekem nagrobnem spomeniku, na katerem, tega seveda ne smemo povedati, bi se imelo v marmor vklesati besede »Izdihnil * 2 * 190 *«. In natem napisu se je strašno izpodtikala pokopališka uprava ter zahtevala, da se mora mesto besede »izdihnil *« postaviti beseda »umrl *«. Šele po dolgi borbi se je končno fakterjem, ki so prevzeli nase nalogo pijetete, da milim pokojnikom postavijo spomenik na grobu, posrečilo pokopališki upravi z vsemi mogočimi gramatikalnimi in leksikalnimi argumenti dokazati, da glagol »izdihnem, izdihniti« absolutno ne krije v sebi tistih nevarnosti, ki mu jih pripisujejo — zlobni jeziki. Toda to se ni zgodilo v Ljubljani, prav zares ne!

Mastna služba za klerikalce.

Kakor znano, je pred kratkim časom umrl mežnar pri Sv. Križu, g. Peter Medič, ki je vedno krepko stal v narodno-naprednih vrstah. Klerikalci so že dolgo časa intrigirali zoper njega ter ga na vse mogoče načine mučili. Ker je bil ranji jako mehkega in dobrega značaja, si je to zelo vzel k srcu. In trditi smemo, da je ravno to mučenje od strani naših brezsrčnih klerikalcev pospešilo njegovo prezgodnjo smrt. Seveda so klerikalci delali to samo iz sebičnih namenov, ker so hoteli spraviti na to mesto, ki je jako dobro dotirano, kakega svojega zagrizenega somišljenika, ki bi morda celo na pokopališču kopal zaklade za nikdar polne klerikalne bisage. Po Ljubljani se govori, da je že zdaj velik boj med klerikalci za to mesto. Kompetentov je ogromno. Kakor pravijo, hoče škof na to mesto spraviti neko svojo kreaturo, ki mu bo dajala gotovo provizijo od svojega zaslužka. In potem pride »Slovenec« ter piše, da v Gothi ne poznajo pijetete napram mrtvim. Ali je to pijeteta, če se hoče celo pokopališče izrabljati v strankarske politične namene?

Čudež se je zgodil!

Graška »Tagespost« z dne 21. t. m. slavi v uvodniku »o volitvi poklica srednješolskih abiturientov za-

LISTEK.

Bratranec.

Spisal Josip Premk.
(Konec.)

No, potem je prišlo, česar si nisem mislil nikoli!

Jaz sem odšel nazaj na Dunaj in se poprijel študij s podvojeno pridnostjo. Ali kmalu me je vsa ta marljivost minila, ker od Kristine nisem prejel niti enega pisma. Že sem bil namenjen v Ljubljano, ko se me vendar spomni s par vsticami, ki jih znam še danes:

Dragi Fran!

Prosim Te, da mi ne pišeš več takih stvari . . . , ampak samo prijateljska pisma in kakšne novice! Saj veš, da pazi oče tako strogo name, in kaj bi rekli ljudje, ko bi se zvedelo, da se ljubiva, ko sva si v tako ozkem sorodstvu. Kot bratranca Te imam zelo rada, a več mi je — nemogoče! Tudi ne morem misliti, da bi me mogel Ti kot sestrično resnično tako ljubiti. Oprosti torej! —

Če bi treščilo vame iz jasnega, bi me menda ne zadelo tako, kot me je to pismo!

Nekaj dni sem mislil na samokres, na vrvi, a potem sem se iztreznil

in sem skušal pozabiti vse . . . Prosim vas, ali bi bilo vredno, da bi se obelšal zaradi take lažnice? In obesil se nisem, niti zaradi nje, niti zaradi katere druge, ker mnogo jih je sledilo njej — začel sem živeti čisto bohemsko življenje. Zenske sem sovražil kakor garje, in nekoč sem se celo namenil, da napišem dolgo študijo o ženski duši, o njenem značaju in stremljenju, ki se mi zdi za kak doktorat prav tako primerno, kot deset božjih zapovedi za hišni red v — javno hišo! —

In še tisto leto se je omožila s bogatim trgovcem Križmanom doli na Dolenjskem. Kakor sem zvedel, sem jo ljubil jaz že kot zaročenko. In tako se je končala najina ljubezen in Kristine nisem videl več. Lepo je v tistem trgu, kjer živi sedaj, kot gimnazijec sem bil nekoč tam doli celo na počitnicah, a danes bi ne šel, pa če si prisluzim deset posmrtnih rajev . . .

Zadnje besede je govoril že skoro šepetaje in vedno nižje mu je klonila glava, kot da ga je pripovedovanje zelo utrudilo.

Mrak je že legal na bolnišnico in mrzlo je pihljalo sem od hriba.

»Dolgo sva se zamudila,« je zamrmral in vstal. Jaz sem stopal poleg njega molče, nisem ga hotel motiti v mislih in ves tisti večer nisva spregovorila besedice.

Drugi dan pa je ostal v postelji in proti poldnevu je pričel tožiti, da mu je nekako slabo, kakor tiste dni, predno je moral v bolnišnico.

»Menda ne pridem od tukaj nikoli več,« je dejal in se ozrl vame z vprašujočim pogledom.

Suhljato njegovo lice je zadobilo zopet tisto neprijetno bledico, ki je delala njegov obraz sicer še lepši, a je navadno žalosten sel hude bolezni.

»Pa saj je vseeno, ako končam tukaj ali kod drugod — ljudi, ki bi me ljubili, itak nimam . . . « in glas mu je nekako grgljaje opešal.

Čez nekaj časa pa se je zopet obrnil proti meni in me gledal dolgo molče.

»Povedal sem vam o Kristini več kot sem nameraval —« je pričel počasi — »in če se zgodi, kar bi skoro želel, da ne pridem več od tukaj — jo pozdravite. Hotel sem reči, če jo v svojem življenju kdaj slučajno srečate, saj vi se gotovo povrnete v domovino in se lahko zgodi. Tam živi kot sem pripovedoval, pod zelenimi brdi na Dolenjskem, v tistem prijaznem trgu — gotovo bolj srečno nego jaz. Povejte ji,« je dodal počasi in skoro žalostno — »ako ne veruje še danes, da lahko ljubi tudi — bratranec.«

Nato se je obrnil v stran in strežnica mi je namignila tam z drugega kota — naj ga ne mučim —

Zvečer ga je napadla huda mrzlica, poleg vročinske bolezni je konstatiral drugi dan zdravnik še pljučnico in četrti dan po tem je — preminul. Žalosten je bil pogreb. Samo jaz, ki sem tisti dan ravno zapuščal bolnišnico, sem bil pogrebec, in med potjo se mi je prijateljsko pridružil še raztrgan, tržaški fakini, ki menda ni imel tisti dan drugega posla.

Letošnje poletje sem potoval po Dolenjskem in sem prišel tudi v tisti trg pod zelenimi brdi. V lepi hišici stanuje gospod Križman, a sreča ni hotela, da bi ga spoznal. Ko sem prišel, je bila namreč doma samo gospa Kristina, ki je zardela do ušes, ko sem ji sporočil njegov pozdrav. In povedati sem ji moral vse od konca do kraja, kakor sem slišal in doživel. Z veseljem sem ji storil to uslugo, ker poslušala me je z zanimanjem, celo nekoliko zamišljene so postale njene oči, ko sem govoril o njegovem žalostnem koncu. A ko sem končal, je malomarno skomignila z rameni.

»No, vidite! Ali ni prav, da sem se poročila z drugim? Sedaj živim prav udobno, če bi vzela njega, pa bi bila danes — vdova.«

Pogledal sem jo debelo in tako me je zaskledlo v srcu, da sem se takoj obrnil v stran in pljunil sila nečedno na mehko preprogo.

Na to sem odšel brez pozdrava.

htevo, da bi se naša srednješolska mladina lepo razmerno porazdelila na razne poklice, ker sedaj imamo naenkrat preveč tehničnega naraščanja, v primeri z Nemčijo za dve tretjini preveč! Temu naj bi odpomogle natančne statistike! — Sedaj pa pride poglavitno! Članek trdi, »da je pri nas v Avstriji veliko industrijskih podjetij v rokah prusko-nemških tovarnarjev, ne-le kar se tiče kapitala, ampak tudi glede tam zaposlenih tehničnih oseb!« To da misliti!

Na Nemškem znajo tudi — slovensko!

Nedavno temu je došla iz Ratisbone neka pošiljatev v Ljubljano s čisto pravilno pisanim naslovom: »Narodna Čitalnica — Ljubljana — Krain«. Kadar se gre za gmotne koristi, razumejo nemški trgovci jezike vsega sveta. Slovenci, bodite neizprosni, pa bodo postali Nemci nasproti vam ponižni.

Moč strankinega glasila.

Pred kratkim je bilo čitati v enem naših dnevnikov opombo, kolike koristi in mogočnega vpliva je strankino časopisje! To se opaža vsak dan po kavarnah pri zjutranji kavi, ko vsi domačini unisono zahtevajo »Slov. Naroda«, med tem ko se za »Slovenca« nihče ne oglašja. Sicer pa očitno kažejo številke inseratov, kateri list ima več ugleda med prebivalstvom. Potem pa še naprej pišite članke a la: »Kako propadajo.«

Slavnost na Bledu.

Pišajo nam: V eni zadnjih števil »Slov. Naroda« ste poročali o slavlju »Cesarjeve osemdesetletnice na Bledu, a to le o razsvetljavi in bakljadi, ki se je vršila na predvečer. Ali to ni vse. Drugi dan je bil v zdraviliškem parku koncert in tombola. Slavlje se je zaključilo z običajnim sijajnim plesom, ali kakor ga tu zovejo tuji »Kaiserballs«. Zdraviška dvorana in vsi stranski prostori bili so nabito polni elegantnega občinstva. Lepi spol je bil mnogobrojno zastopan in videti je bilo krasnih toalet in lepih obrazov. Pri tej priliki naj omenim, da je za take prireditve zdravniški dom veliko premajhen in resno bo treba misliti, da se stavba razširi. Že za običajne sobotne ples »rouniones« so prostori — sedaj ko je vse polno tujcev — veliko pretesni. Popolnoma nedostatna pa je razsvetljava v zdraviliškem domu. Pri tem elitnem plesu je pa bila naravnost škandalozna. Mesto da bi zdravniška komisija pustila vse prostore sijajno razsvetliti, se še toliko ni potrudila, da bi odredila, da bi vsaj tiste svetilke gorele, ki so se pri drugih veselicah prižigale. Acetilenke so brlele kakor kak »nahtliht«, ob 11. so pa na terasi popolnoma ugasnile. V damski sobi, kjer je klavir, je vladala popolna tema, petrolejke niso mogli prižgati, ker ni bilo cilindra!! To je malomarnost, toliko tujcev, vse polno elegantnega občinstva — pa taka škandalozna razsvetljava! O postrežbi pa raje ne pišem.

Koče »Slovenskega planinskega društva«.

Kljub razmeroma neugodnemu vremenu je letos obisk v planinskih kočah izredno številen. Največji obisk pa izkazuje brez dvoma koč v Kamniški Bistrici in »Aljažev dom« v Vratih. V Kamniški Bistrici je bilo dosedaj okroglo 1200, v »Aljaževem domu« v Vratih pa okroglo 900 obiskovalcev. V Vratih je letos izredno mnogo čeških posetnikov, pravijo, da skoro ena tretjina. Vohče je opaziti, da so jeli Čehi dosledno izvajati geslo »K Slovincem«, zakaj tudi na Bledu in v Bohinju je izredno mnogo čeških letoviščnikov.

Smrtonosna nesreča.

Snoči ob pol 9. je prišel 32letni samski zidarski pomočnik Jožef Leitinger iz St. Petra na Štajerskem domov v Cerkveno ulico št. 21 nekoliko vinjen. Prišedši v II. nadstropje, je postal na hodniku ter se tako spel čez ograjo, da je izgubil ravnotežje ter padel na dvorišče, kjer je obležal mrtev. Policijska komisija je odredila, da so Leitingerjevo truplo prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Prod treh leti . . . Posestnik Princ in njegova žena iz Bičja sta, kakor vse kaže, silno huda na posestnika Kadunca. Ni dovolj, da sta ga tožila zaradi nekega »žaljenja časti«, ki ga pa dolejš nobena priča ni mogla potrditi — zdaj sta ovadila Kadunca, da jima je ukradel pred tremi leti voz drva, in njegovo hčer Marijo Kadunčevo, da jima je pred par leti po zimi ukradla na njivi nekaj repe. Kakor pa vse kaže, tudi s to tožbo ne bota imela Prinčeva veliko sreče, kajti stvar je po dosedanjih izpovedbah pri popolnoma drugačna. Kadunec je namreč tista drva dobil od nekega sosesa, kateremu jih je Princ dal kot odškodnino za neko delo. Repa, ki jo je Kadunčeva vzela na njivi, je bila pa taka, da ni bila vredna niti počenega groša, kaj šele takih neumnih tožba in preprirov. Ampak »naše dobro ljudstvo« je že tako: za eno puhlo repo se mu ne zdi preveč zapravdati magari celo pren oženje . . .

Klerikalno pretepaštvo. Devica Marija v Polju slovi širom slovenske zemlje kot ena najtrdnjših klerikalnih trdnjav vsega Slovenstva. Med drugim imajo tam največji zvon na celem Kranjskem — ampak menda tudi največje pretepače. Ni ga skoro tedna, da bi se tam »čukladel« prepojeni fantje ne stopili. Zadnjič so imeli spet v Dimnikovi gostilni pretep v večjem obsegu, pri katerem so nekoliko vlogo igrale seveda steklenice, palice, polena, noži itd. Obležalo je na bojišču seveda več ranjenec, raztrganih je bilo par oblek — večeraj pa je cela junaška armada stala pred okr. sodiščem. Najbolj aktivno so se udeležili pretepa Snoj, Tomažič, Ferjan, Trškan, Ježek, Rant, Roje, Rozman, Dovč, vmes pa sta posegla prav krepko tudi gostilničar Dimnik in njegova žena. Zanimivo je bilo zasliševanje obtožencev: vsak je skušal odvaliti svojo krivdo na druge — prav klerikalno junaštvo, sad čukarske vzgoje. — Ker danes vsi obtoženci niso prišli in ker je tudi treba poklicati še nekaj novih prič, je okr. sodnik obravnavo preložil.

Nevarna dirka. Jakob Peterca, hlapec pri sodavičarju Zalarju v Gradišču, prevaža po navadi s konjem po mestu sodavico. Zadnjič je peljal po Krakovski ulici, konj se mu splaši, voz buti ob neko hišo, konj se utrga in dirja po Krakovskem nasipu, Bregu in Čevljarski ulici, kjer so ga prijeli. Pri tej dirki je hlapec padel z voza in se tako poškodoval, da je moral ležati cel teden v bolnišnici. Sodnik je za pravo spoznal, da je nezgode kriva neprevidnost Peterce in ga je zato obsodil na 24 ur zapora. Lahkomiselnost Peterce je bila torej to pot kar dvakrat kaznovana.

Razne stvari.

*** Predrzen rop pri Palermu.** Predrzen rop so pred par dnevi izvršili trije sicilski briganti. Žrtve teh roparjev so bili namreč trije vojaki, nek poročnik rdečega križa in dva bolniška strežaja. Ko se je poročnik Campanella z dvema strežajema zvečer vračal iz rudokopa »Lucia« v Palermo, skočili so iz nekega skrivališča naenkrat trije oboroženi maskirani možje ter jim zapovedali, naj se vležejo na obraz. Ko se je to zgodilo, so jim banditje izpraznili vse župe. Strežaje so razventega še nekoliko pretepli. Ko so jih oropali, so jim naročili, da morajo toliko časa tako ležati, da bodo roparji prišli iz vidika. Mislijo, da je bil napad namenjen rudniškemu ravnatelju, ki bi moral priti z veliko vsoto denarja iz Caltanissette. K sreči se je za par ur zamudil.

*** Ljubico ustrelil.** Iz Jilove na Češkem poročajo: Brivski pomočnik Paroubek je na cesti ustrelil svojo ljubico Marijo Loneckovo, ker ga je zapustila. Morilec je ušel in ga do zdaj niso mogli še dobiti.

*** Žrtve zadnje železniške nesreče na Francoskem.** V bolnici v Roganu je od 43 ranjenec umrlo pet oseb. Število mrtvih pri tej železniški nesreči znaša torej 49.

*** Baronica prodajalka cigaret.** V New Yorku živi baron Breunig in soproga s šestimi otroci. Baron je Parižan, ki je dobil pred leti službo v neki newyorški banki. Dokler je bil baron Breunig zdrav, da je mogel opravljati svojo službo, je njegova družina še dovolj dobro živela. Toda Breunig je zbolel, pomoči ni bilo od nikoder nobene. In dasi ima baronica bogato sorodstvo, se vendar ni hotela ponižati, da bi šla k sorodnikom prosit. Rajši se je sama prišla dela, da preživlja sebe in svojo družino. Izbrala si je posebne vrste cigarete, ki jih prodaja po boljših klubih, zraven pa nabira naročnike za neki mesečnik. In baronica je baje srečna, dasi je imela nekdanj lepše čase.

*** Iz ljubosumnosti.** Na razstavi v Bruslju je nastavljen za uradnika neki pl. Halle iz Düsseldorfa. Radi neke bolezni je Halle poslal svojo soprogo v neki sanatorij na Nemško. Ko je žena izvedela, da je v razstavi gorelo, je takoj odpotovala v Bruselj. Halle je opazil, da žena neko stvar skriva pred njim; slednjič je pa dognal, da nosi pri sebi revolver. Priznala mu je, da je ljubosumna in da se namerava ustreliti. Ko je Halle prišel potem domov šele ob enajstih ponoči, mu je žena začela očitati njegovo nezvestobo in mu je končno pognala več krogelj v život. Halle se je nato z velikim trudom privlekel do prve policijske postaje. Dva stražnika sta tekla v njegovo stanovanje, kjer sta dobila Hallejevo ženo mrtvo. Pognala si je tako dobro kroglo v glavo, da je bila takoj mrtva. Tudi Halle bo najbrž umrl.

*** Nag se je hotel izprehajati.** V Wahnsdorfu blizu Draždan stanuje klavirni virtuoz Hoyos, ki je zelo navdušen za prosto naravo in za takozvano kulturo nagega. Pred par dnevi je napravil izlet v bližnji gozd, kjer se je sprehajal tudi saški kralj s svojimi hčerami. Ko so ga princezine zagledale, so začele kričati ter so zbežale. Tudi kralj je bil zelo vznemoljen. Dal je takoj povelje, da se zabranijo taki izprehodi.

*** Zoper židovske glasbenike.** Ravnateljstvo petrogradskega konservatorija je dobilo od notranjega ministrstva ukaz, da je židovskim pijanistom in komponistom, ki se hočejo udeležiti petega mednarodnega Rubinsteinevega tekmovanja, prepovedano bivanje v Petrogradu. To velja tudi za ruske žide.

*** Korupcija v Ameriki.** Iz Chicago poročajo, da so tam aretirali tri visoke uradnike Illionvis-centralne železnice, med katerimi je tudi generalni ravnatelj železnice Frank Harriman. Aretirali so jih zaradi velikanke goljufije. Gre se pri tem za več milijonov dolarjev. Aretiranje so pozneje proti visoki kaveiji zopet izpustili. Preiskava vzbuja velikansko senzacijo. Afera je v zvezi z samomorom, katerega je pred nedavnim časom izvršil ameriški finančnik J. G. Rawn, ki je bil podpredsednik omenjene železnice.

*** Kaplan umoril župnika.** Ni še tako dolgo, ko je bil duhovnik Adorni pred rimsko poroto obsojen na 30 let ječe, ker je umoril starega duhovnika, katerega je nameraval Adorni tudi oropati. Zdaj pa listi že zopet poročajo o podobnem slučaju. V fari Sareedo Thiene blizu Vicence v Italiji sta pasla ovce in kostrune župnik don Pietro in kaplan Angelo Tirapelle. Med župnikom in kaplanom ni nikdar vladalo prijateljstvo, kakoršno bi se spodobilo za duhovna brata. Župnik je bil še iz stare šole, miroljuben in le za svoj stan živeč duhovnik. Kaplan je bil iz novejših šol, snovatelj Marijinih družb, političen agitator, sploh hujskač, kakršnih imamo na Slovenskem vse polno. Da dva duhovnika tako različnih nazorov ne moreta zadovoljno skupaj živeti, je uvidel tudi škof v Vicenci, ki je poslal kaplana v njegovo rojstno vas k staremu za toliko časa, da se dobi kaka druga fara. Kaplan je domneval, da mu je to napravil župnik, zato je bil nanj silno hud. Izposodil si je pri nekem kmetu puško, se skril v zakristiji in ko je vstopil župnik, da bi opravil mašo, je pomeiril puško nanj ter sprožil. Zadel je

prav dobro, kajti župnik je bil čez nekaj minut mrtev. Kaplan se je nato skrival nekaj časa po polju, toda lakota ga je prignala v vas, kjer so ga orožniki prijeli in odpeljali v ječo v Vicenci.

Za kratek čas.

Gostilničarka: Nikar naj ne zamerijo — pa rjuhe niso prav čedne.

Fajmošter Jaka: O, saj to se ponoči ne vidi.

Indajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustocemšek.

Borzna poročila.

Dunaj, 24. avgusta. Včerajšnje boljše razpoloženje je danes zopet popustilo. Kulisni papirji so trpeli, na sicer le malih kurzih depresijah, v šranki pa se je držala vztrajnejša tendenca. Akcije orientalske železnice, nižjeavstrijske eskomptne družbe, ogrske kreditke in cementni papirji so se precej živahno zahtevali in zato tudi na kurzu pridobili. V celem je bil danes tih trg.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 23. avgusta 1910.

Maložbeni papirji.	Denarji	Diagonali
4% majeva renta	93.60	93.80
4-2% srebrna renta	97.30	97.50
4% avstr. krona renta	93.55	93.75
4% ogr.	91.85	92.05
4% kranjsko deželno posojilo	95.25	96.25
4% k. o. češke dež. banke	97.50	98.50

Srečke.

Srečke iz l. 1860 1/2	232.—	238.—
„ „ 1864	324.—	329.50
„ tiske	155.50	161.50
„ zemeljske I. izdaje	299.25	305.25
„ „ II.	280.75	286.75
„ ogrske hipotečne	249.25	255.25
„ dun. komunalne	529.—	539.—
„ avstr. kreditne	521.75	531.75
„ ljubljanske	84.—	90.—
„ avstr. rdeč. križa	63.25	67.25
„ ogr.	38.25	42.25
„ bazilika	29.—	33.—
„ turške	255.50	256.50

Delnice.

Ljubljanske kreditne banke	440.—	444.—
Avstr. kreditnega zavoda	664.—	664.50
Dunajske bančne družbe	546.75	547.25
Južne železnice	113.—	114.—
Državne železnice	744.50	745.50
Alpine-Montan	746.75	747.75
Češke sladkorne družbe	257.—	258.60
Živnostenske banke	265.50	266.50

Valute.

Cekini	11.37	11.40
Marke	117.40	117.60
Franki	95.22	95.40
Lire	94.60	94.80
Rublji	2.53 ⁵⁰	2.54 ⁵⁰

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 23. avgusta 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910	za 50 kg	9.82
Pšenica za april 1911	za 50 kg	10.09
Rž za oktober 1910	za 50 kg	7.40
Koruza za avgust 1910	za 50 kg	5.63
Koruza za maj 1911	za 50 kg	5.74
Oves za oktober 1910	za 50 kg	7.63

Efektiv.

Vzdržno.

V Študentovskih ulicah.

Ljubljanska povest.

Spisal Fr. Remec.

Cena K 1-50, eleg. vez. K 2-50,
s pošto 20 v. več.

Ustrezaje mnogostanskim željam, je podpisano založništvo izdalo ta krasni roman, ki ga je občinstvo z največjim veseljem čitalo, ko je izhajal v podlistku »Slov. Naroda«. Dejanje, zajeto iz domačega življenja, je jako zanimivo in se razvija v gniljivih in veselih, vedno interesantnih prizorih do pretresljivega konca. V »Študentovskih ulicah« je ljubzenski roman, ki je spisan po resničnem dogodku in ima zgodovinsko ozadje.

„Narodna knjigarna“
v Ljubljani.

19.90
6.40
4.
70.70
2.00

Iščem mesečno sobo

v Kopitarjevi ulici ali v bližnji okolici. — Ponudbe pod „Soba“ na upravnishstvo »Slov. Naroda«. 112

Prešernove slike

prodaja in polja po politnem povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 kron. 2073

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z omejeno zavzeto
v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.910-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % z 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po 5 1/2 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Polno hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnica:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — **Eskomptir** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Promese zemljiških srečk k **K 5-50**
žrebanju 5. septembra t. l. po

k žrebanju tiskih srečk — **K 8-**
1 oktobra t. l. po

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.



„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

.. Ogromni rezervni fond K 48.812.787 — jamči za popolno varnost. ..

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Banka „SLAVIJA“

Vsa pojasnila daje drage volje

generálni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«

Osamosvojimo se na narodno-gospodarskem polju!

Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvobodimo se tujega jarma!



Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

.. Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

.. Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči z vrven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vso svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/2 % brez odbitka; nevzdržane obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema



vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5 % obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.

4